

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tîncu Bogdan, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 august 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Tîncu Bogdan Xxx, născut la 12 noiembrie 1996, originar din mun. Chișinău, domiciliat în s. Gura Galbenei, r-nul Cimișlia.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.11.2015 – 24.08.2016 (prima instanță);
2. 07.10.2016 – 24.10.2016 (instanța de apel);
3. 22.12.2016 – 01.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din data de 24 august 2016, Tîncu Bogdan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 08 iulie 2015, stabilindu-i definitiv lui Tîncu Bogdan o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Tîncu Bogdan, la 14 septembrie 2014, aproximativ la ora 00:30, aflîndu-se în fața clubului de noapte „Relax”, amplasat în mun. Chișinău, sect. Ciocana la intersecția străzilor Igor Vieru cu Mircea cel Bătrîn, acționînd cu intenție directă, încalcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive a

aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului lui Marcuța Vasile și cu un ciob de sticlă 1-a înjunghiat pe ultimul în piciorul drept, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.4720 din 15 septembrie 2015, plagă tăiată cu edem al țesuturilor moi adiacente la nivelul piciorului propriu zis pe dreapta și excoriație pe mucoasa buzei superioare, condiționând dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Antoci Maria, în numele inculpatului Tîncu Bogdan, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Tîncu Bogdan să fie achitat în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tîncu Bogdan, și menținută hotărîrea atacată.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, neconstatîndu-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, prima instanță a dat apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrînd just acțiunile inculpatului Tîncu Bogdan, în baza dispozițiilor art. 287 alin. (3) Cod penal, și anume „huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvîrșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”.

De asemenea, instanța de apel a constatat că inculpatul Tîncu Bogdan în cadrul ședinței de judecată în prima instanță nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și a declarat că în luna septembrie 2014 împreună cu frații săi și alți cîțiva prieteni au mers la discotecă. La discotecă au consumat bere, s-au distrat, apoi au ieșit afară, unde s-a iscat o ceartă între ei. A fost chemată poliția și el a fost luat la poliție deoarece restul au fugit. Pe Marcuța Vasile nu-l cunoaște și nu l-a văzut, nu l-a tăiat la picior, deoarece acolo era serviciul pază. A mai declarat că a căzut jos, însă nu ar fi avut posibilitate să aplice tăieturi, întrucît era în stare de ebrietate avansată, fapt ce nu-i permitea să se ridice, (f. d.160-161).

Deși, inculpatul Tîncu Bogdan vina nu și-a recunoscut-o, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal se confirmă prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume: declarațiile părții vătămate Marcuța Vasile, martorului Marcuța Cătălina, martorului Tîncu Dan.

De asemenea, vina inculpatului se mai dovedește și prin materialele dosarului penal cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel cum ar fi :

- procesul verbal de cercetare la fața locului din 14 septembrie 2014, prin care s-a cercetat holul de la intrare în comisariatul de poliție, unde pe podea a fost ridicată o sticlă de culoare neagră cu dimensiunea de 5 cmx3 cm, care a fost fotografiată, împachetată și sigilată, (f. d. 17- 19);

- procesul verbal de examinare a obiectului din 15 septembrie 2014, prin care a fost examinată o bucată de sticlă de culoare neagră cu dimensiunea de 5,5 cm - lungime și 3 cm - lățimea, ridicată în cadrul cercetării la fața locului din 14 septembrie 2014, efectuată în incinta IP Ciocana, amplasat pe str. Voluntarilor, 3/1 mun. Chișinău. Obiectul este de culoare neagră și are lungimea 5,5 cm și lățimea 3 cm. Capetele obiectului examinat sunt ascuțite, (f. d. 20);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 15 septembrie 2014, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict o bucată de sticlă de culoare neagră cu dimensiunea 5 cm pe 3 cm, (f. d. 21);

- procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06 octombrie 2015, prin care partea vătămată Marcuța Vasile, a recunoscut persoana care l-a agresat, care s-a dovedit a fi Tîncu Bogdan, (f. d. 60-62);

- raportul de expertiză medico-legală nr.4720 din 15 septembrie 2014, conform căruia în rezultatul examenului medical la Marcuța Vasile s-a constatat : plagă tăiată cu edem a țesuturilor moi adiacente la nivelul piciorului pe dreapta, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, excoriație pe mucoasa buzei superioare, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și a fost calificată ca vătămare corporală ușoară, (f. d. 54).

Prin urmare, în urma examinării mijloacelor de probă sus menționate, instanța de apel a conchis că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului, Tîncu Bogdan, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Referitor la componența de infracțiune prevăzută de art. 287 alin.(3) Cod penal instanța de apel a relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

1. În speță, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal are un caracter complex, astfel încît obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică apărute împotriva infracțiunii de huliganism, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Astfel, prin acțiunile inculpatului, Tîncu Bogdan, s-au periclitat în principal - relațiile sociale cu privire la ordinea publică și integritatea corporală.

2. Latura obiectivă a infracțiunii cunoaște patru modalități și anume:

- acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor;

- acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;

- acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;

- acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

În speță fapta prejudiciabilă s-a manifestat prin încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

Instanța de apel a menționat că prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Astfel, în sensul art. 287 Cod penal prin violență se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Or, în acest sens, instanța de apel a notat că prima instanță corect a reținut că anume ca urmare a faptelor inculpatului, Tîncu Bogdan, părții vătămate Marcuța Vasile, i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare exprimate prin plaga tăiată cu edem al țesuturilor moi adiacente la nivelul piciorului pe dreapta și excoriație pe mucoasa buzei superioare.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (5) Cod penal presupune întotdeauna ipostaze cu implicații publice.

3. Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă, ori făptuitorul și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale și a dorit să încalce grosolan ordinea publică și să aplice violența asupra părții vătămate Marcuța Vasile. Motivul acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

4. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani, condiții pe care, inculpatul Tîncu Bogdan le întrunește.

La fel, instanța de apel a reținut că alin. (3) al art. 287 încriminează o componentă de infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul realizării fie a acțiunilor care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie a acțiunilor care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. În speță, infracțiunea s-a consumat din momentul în care inculpatul Tîncu Bogdan, a încălcat ordinea publică și l-a lovit pe Marcuța Vasile.

Din aceste considerente, instanța de apel a remarcat că instanța de fond în mod just a reținut în sarcina inculpatului Tîncu Bogdan, încadrarea juridică corectă și anume alin.(3) al art. 287 Cod penal.

Instanța de apel a notat că agravarea răspunderii penale este condiționată de calitatea agravantă a mijloacelor de săvîrșire a infracțiunii. În speță, s-a stabilit că inculpatul Tîncu Bogdan, intenționat i-a aplicat părții vătămate Marcuța Vasile, lovituri și cu un ciob de sticlă a aplicat ultimului o tăietură la piciorul drept. Acest fapt, a fost probat prin declarațiile părții vătămate Marcuța Vasile, și a martorului Marcuța Cătălina, și din raportul de expertiză medico-legală, din care rezultă că luînd în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale sus menționate, provocarea acestora în urma căderii se exclude.

Prin urmare, instanța de apel a remarcat că cele imputate inculpatului Tîncu Bogdan, corect au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.287 alin. (3) Cod penal și astfel sunt neprobate afirmațiile apelantului privind faptul că nu s-a probat că anume inculpatul Tîncu Bogdan, a săvîrșit fapta imputată.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Astfel, instanța de apel a menționat că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal.

Referitor la pedeapsa penală aplicată inculpatului, Tîncu Bogdan, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, și motivele invocate de avocatul inculpatului în cererea de apel, instanța de apel verificînd legalitatea sentinței primei instanțe în privința ultimului a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de

condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Tîncu Bogdan, au fost încadrate în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, iar din interpretarea sistemică a prevederilor art. 287 alin. (3) Cod penal și art. 16 alin. (4) Cod penal infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune gravă.

În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante sau atenuante în privința inculpatului Tîncu Bogdan, nu au fost reținute.

De asemenea, instanța de apel a menționat că la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, prima instanță corect a luat în considerare gradul și caracterul pericolului social al faptei, și anume faptul că a comis o infracțiune gravă, motivul și scopul celor comise, personalitatea inculpatului, caracterul prejudiciabil și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea și influența pedepsei asupra corectării inculpatului.

În astfel, de circumstanțe, instanța de apel a reținut că, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevînd în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea pedepsei cu închisoare în limitele minime prevăzute de sancțiunea normei incriminate.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță în mod just a aplicat în privința inculpatului Tîncu Bogdan prevederile art. 84 alin.(4) Cod penal, deoarece conform sentinței Judecătorei Cimișlia din 8 iulie 2015, inculpatul Tîncu Bogdan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. a) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art.85 alin. (1) Cod penal prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Cimișlia din 11 mai 2015 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Tîncu Bogdan, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tîncu Bogdan, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu achitarea inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- instanța de apel și-a motivat decizia luată, făcînd trimitere la prevederile art.101 Cod de procedură penală - precum că probele în ansamblu au fost corect apreciate de

către instanța de fond, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar. Poziție cu care apărarea nu este de acord, totodată reieșind și din faptul că inculpatul nu-și recunoaște vinovăția, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată acesta a dat declarații veridice, care denotă consecutivitatea acțiunilor acestuia, acțiuni printre care nu se regăsesc cele incriminate de către organul de urmărire penală și constatate de către instanța de fond, această faptă fiind menținută de către instanța de apel;

- recurentul menționează că instanța de apel a făcut trimitere la declarațiile martorului Tîncu Dan, care printre altele a invocat, precum că „...*nu a văzut ca fratele Tîncu Bogdan, să-l fi tăiat pe Marcuța Vasile*” și, deci nu este clar prin ce declarațiile acestui martor dovedesc vinovăția lui Tîncu Bogdan;

- precum că a avut loc un conflict în seara cu pricina între părțile menționate, nu neagă nici inculpatul, doar că acesta n-a recunoscut și, nici probele anexate la materialele cauzei nu dovedesc cu certitudine că acea tăietură care a fost aplicată lui Marcuța Vasile a fost provocată de către Tîncu Bogdan;

- la fel, trezesc dubii și declarațiile date de către sora părții vătămate Marcuța Cătălina, care la urmărirea penală presupune că tăietura a fost provocată de către Tîncu Bogdan, ca ulterior în ședința de judecată să declare cu certitudine că tăietura a fost provocată de către inculpat. Deci, din probele anexate la materialele cauzei, doar declarațiile lui Marcuța Vasile și a surorii sale, Marcuța Cătălina, persoană cointeresată, totodată declarațiile căreia date în ședința de judecată, diferă de cele date în cadrul urmăririi penale, și care conform legislației procedurale penale totalmente urmau a fi scoase din masa probatorie, reieșind din divergențele menționate, - presupun că infracțiunea a fost săvârșită de către Tîncu Bogdan;

- recurentul consideră că vinovăția inculpatului, nu este dovedită, iar atât timp, cât concluziile despre vinovăția persoanei sînt bazate pe presupuneri, toate dubiile, potrivit art.8 Cod de procedură penală se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Procurorul mai menționează că instanțele inferioare, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, recurentul pledează asupra achitării inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, temei ce se raportează la prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Tîncu Bogdan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate Marcuța Vasile, a martorilor și din probele materiale administrate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii de huliganism agravat, probe care sânt descrise amănunțit în decizia atacată (f. d. 204-206).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că la baza hotărîrii au fost puse doar declarațiile lui Marcuța Vasile și Marcuța Cătălina. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpat se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Marcuța Vasile, audiat în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, în condițiile art. 369 Cod de procedură penală, care a indicat că „în urma unor discuții conflictuale între mine și cele trei persoane, Tîncu Bogdan a încercat să-mi aplice o lovitură asupra feței, apoi chiar și mi-a aplicat, apoi și cu doi frați m-au lovit, însă văzînd că toți trei stînd asupra mea, am încercat să mă apăr. În urma bătăii iscate, Tîncu Bogdan fiind la pămînt a luat o bucată de sticlă și m-a tăiat la piciorul drept.” În ședința instanței de apel partea vătămată și-a susținut pe deplin declarațiile date la urmărirea penală și în instanța de fond, concretizînd că Tîncu Bogdan i-a aplicat lovituri și l-a tăiat (f. d. 131, 192);

- declarațiile martorului Marcuța Cătălina, audiată în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, în condițiile art. 370 Cod de procedură penală, care a indicat că „în timp ce se băteau, fratele meu i-a aplicat o lovitură lui Bogdan, deoarece acesta l-a lovit primul. După ce fratele l-a lovit, Bogdan a căzut jos și cînd fratele încerca să rezolve problema cu ceilalți doi băieți, în acest timp Tîncu Bogdan a luat ceva de jos și l-a tăiat pe Marcuța Vasile la picior” (f. d. 150-151);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 4720 din 14 septembrie 2014, care confirmă că în rezultatul examenului medico-legal al cet. Marcuța Vasile s-a constatat plagă tăiată cu edem al țesuturilor moi adiacente la nivelul piciorului propriu zis pe dreapta, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, excoriație pe mucoasa buzei superioare, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare ușoară. (f. d. 54)

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recursul apărătorului, precum că martorul Marcuța Cătălina se contrazice în declarații. În acest sens, Colegiul penal reține, că Marcuța Cătălina la urmărirea penală a declarat aceleași declarații ca și în ședința instanței de apel și anume că „pot comunica că persoana ce l-a lovit pe fratele meu, adică Tîncu Bogdan se afla jos lîngă picioarele fratelui meu. Imediat după aceste altercații, fratele a început a aplana conflictul cu celelalte două persoane care au venit în ajutor și tot în acest timp fratele a simțit o tăietură la picior din care a început a curge sînge” (f. d. 47).

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Tîncu Bogdan că a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt

motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și semnalate de apărătorul inculpatului, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tîncu Bogdan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Tîncu Bogdan Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda